

er universiteterne, der skal bede om den her uddannelse og bede om at få den akkrediteret, hvis de mener, der er nogle, der vil tage den, og de derfor gerne vil udbyde den. Det skal de være meget velkomne til, og en konstruktiv dialog om, hvad der er godt for vores samfund, og hvordan vi hjælper forkyndere fra også andre trossamfund end de kristne til at have et godt fundament i de danske normer og dansk demokrati for deres forkyndelse, vil vi meget gerne indgå i med Socialdemokraterne og alle andre.

Men vi vil altså ikke blande os i universiteternes udbud af uddannelser, og derfor må vi endnu en gang sige nej til det her beslutningsfor-slag.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Klint.

Kl. 19:29

Karen J. Klint (S):

Jeg havde ellers besluttet mig for, at jeg ikke ville stille nogen spørgsmål til fru Charlotte Dyremose. Men når fru Charlotte Dyremose så siger, at det her giver begrebsforvirring udeomkring, så synes jeg faktisk, at ordføreren selv bidrager alermest til begrebsforvirring. For det her er jo ikke for at få folk til at sige nej til at drøfte det. Det er jo for at få folk til at sige ja til at drøfte det, få flere til at sige ja.

Så hvis fru Charlotte Dyremose reelt mente, at vi skulle tage en positiv drøftelse om mulighederne for oprettelse af en teologisk uddannelse i islam eller drøfte behovet, så kunne fru Charlotte Dyremose jo bare lige så stille have sagt: Vi er enige i intentionerne, men I er desværre ikke blevet klogere på metoden. Så kunne vi have snakket om intentioner og ikke metode, og den belæring vil jeg da gerne tage til mig, ligesom andre socialdemokrater vil tage den til sig.

Men mit spørgsmål går på: Kan jeg stole på, at fru Charlotte Dyremose er enig i, at der er et behov, eller i intentionerne for at få afdækket et behov?

Kl. 19:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:30

Charlotte Dyremose (KF):

Men sagen er bare den, at jeg synes, det er ret vigtigt, at vi ikke her i Folketingssalen drøfter, hvilke uddannelser der skal være på universite-

terne. Derfor er jeg nødt til at sige nej, når jeg står her.

Det ændrer ikke på, at jeg anerkender, at der kan være et behov, som det vil være hensigtsmæssigt at nogen varetager. Men jeg vil bare ikke stå her på talerstolen og sige, at det er der, for det vil være at detailregulere universiteterne, og det er altså bare en helt anden diskussion end den, fru Karen Klint tydeligvis ønsker at tage. Og derfor synes jeg, at vi skulle tage den diskussion, som fru Karen Klint gerne vil tage, nemlig hvordan man eventuelt kunne hjælpe til med det.

Der vil jeg gerne gå med i sådan en drøftelse, men jeg vil bare ikke gøre det fra Folketingets talerstol. Jeg vil gøre det derude, hvor man reelt skal træffe beslutningen, f.eks. i dialog med universiteterne, for gør vi det herinde, så bliver det ikke en diskussion om en teologisk uddannelse i islam. Så bliver det en diskussion om en detailregulering af universiteterne, og det er derfor, jeg synes, det er så ærgerligt, at man bringer den her sag i Folketingssalen i stedet for at tage den uden for Folketingssalen, hvor vi kan drøfte det, som fru Karen Klint reelt gerne vil drøfte, og som jeg gerne vil være med til at drøfte med hende.

Kl. 19:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Karen Klint for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:31

Karen J. Klint (S):

Jo, men så kunne man jo, når vi her i forslaget skriver, at vi vil komme med forslag til oprettelse, svare sådan på det, at der som led i det skulle være en konference. Man kunne jo komme med mange andre bud end bare at påstå, at det her er et bevis på, at vi vil detailregulere, for vi ønsker sådan set ikke at detailregulere universiteterne; det har vi jo ikke nogen intentioner om. Vi har bare syntes, at det her var den eneste gang, vi fik debatten. For sidst lå det i luften, at regeringen ville komme med en konference. Den er aldrig kommet. Vi har to rapporter fra universiteterne; de ligger og kan læses, men ingen tager dem op. Og hvordan skulle vi så ellers tage dem op rent politisk, hvis vi ikke legaliserer, at der er en politisk forventning om, at nogen tager dem op? Så det handler om forventningerne til, at nogen tager det op, og ikke en detailregulering.

Jeg forstår på ordføreren, at det kan vi godt mødes om, og så lad os da bare mødes uden for Folketingssalen og tage den snak, for nu har jeg